

זה הדרך

زو هديرخ ZO HADEREKH

גיליון 49, 18 בדצמבר 2019

15 למשותפת

הקדמת הבחירות לכנסת מציבה בפני הרשימה המשותפת יעד פוליטי מרכזי: העמקת ההשפעה

ממשלה: גוש המרכז-שמאל והרשימה המשותפת יגיעו אז יחד ל-61 מנדטים שיחסמו כל אפשרות של נתניהו להרכיב ממשלה. במקרה כזה, גוש הימין יצנח ל-51 מנדטים בלבד, לרבות ש"ס שמקבלת 8 מנדטים, יהדות התורה - 7, הימין החדש בראשות בנט ושקד - 5, ואילו מפלגות הימין הקיצוני והמשיחי, איחוד מפלגות הימין ועוצמה יהודית, לא יעברו את אחוז החסימה. ישראל ביתנו בראשות ליברמן זוכה ב-8 מנדטים בסקר זה – אך כבר לא לשון מאזניים.

בהקשר זה, דבריו במליאה של יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), בדיון שנערך לקראת ההצבעה על הקדמת הבחירות היו נחרצים: "אנחנו רוצים להגיע ל-15 מנדטים ולסתום את הגולל על האפשרות שנתניהו יקבל חסינות וירכיב את הממשלה הבאה. עדין ביבי, עם ההסתה והגזענות – נגמר".

נותרו מעט יותר מחודשיים למיצוי את הפוטנציאל הרב הגלום ברשימה המשותפת – הקול הברור של ערבים ויהודים למען שלום, שוויון וקידמה חברתית.

פיזור הכנסת בשעות המוקדמות של יום חמישי האחרון (12.12) לווה במחזה יוצא דופן. עייפות אחזה בחברי המליאה, אך דווקא חברי הכנסת של הרשימה המשותפת יצאו מהשיבה עם רוח מרוממת ותחושת הישג: הם מנעו הקמת ממשלה בהשתתפות הגזען המואשם בפלילים בנימין נתניהו. בצאתם הניפו חברי הכנסת של המשותפת כרזות בהן נכתב המספר "15" – כמספר המנדטים שהם חוזים לרשימה בבחירות הקרובות, שיתקיימו ב-2 במאוס.

הסיבוב השלישי הוא שעת כושר לרשימה המשותפת (ר' מאמר בע' 3). סקר שפורסם למחרת בשופרו של נתניהו "ישראל היום", אף מחזק את הרוח הגבית של הרשימה. מהסקר עולה כי לו היו הבחירות מתקיימות השבוע, היה הליכוד בראשות נתניהו יורד ל-31 מנדטים ומפלגת האופוזיציה הגדולה כחול לבן הייתה מזנקת ל-37. הרשימה המשותפת הייתה רושמת עלייה ל-14 מנדטים; לעבודה-גשר 6-, ולמחנה הדמוקרטי - 4 מנדטים. אם אכן כאלה יהיו תוצאות האמת – מדובר בסוף דרכו של נתניהו כראש

מכתבים למערכת

30 שנה להקמת בצלם

בצלם, שהוקם ב-1989, מציין השנה שלושים להיווסדו. כמו בכל פעם שמגיעים למספר עגול, התלבטנו כיצד ראוי – אם בכלל – לציין את התאריך, שהרי בוודאי אין מדובר באירוע משמח. לבסוף בחרנו להתמקד בנושא אחד המלווה את הארגון מיום הקמתו – העדר דין וחשבון בגין פגיעות של אנשי כוחות הביטחון בפלסטינים. התוצאה היא המסמך שפרסמנו בשבוע שעבר לציון יום זכויות האדם הבינלאומי: “קצה הקרחון: קורבן אחד בשנה, כפול שלושים”.

לצורך כתיבתו חזרנו אל התיקים הישנים. אל מאות התיקים המתעדים בפרטי פרטים את מה שהפך כבר מזמן לשגרת חיים – ומוות – בשטחים: מקרים שבהם חיילים ירו והרגו פלסטינים, פצעו אותם או היכו אותם. בחרנו אירוע אחד מכל שנה מאז הוקם הארגון ובחודשים האחרונים חזרנו אל המשפחות ואל הקורבנות. המחשבה הראשונית הייתה לשוחח עם הקורבנות ועם עדי הראייה על האירוע עצמו, על השפעתו על חייהם ועל תחושותיהם, בעיקר כאשר איש לא נדרש לתת את הדין על הפגיעה בהם או ביקריהם. ואולם במהרה התבררו לנו שני דברים. האחד, שצמצום כזה של השיחה אינו אפשרי.

הכיבוש משתלט על כל היבט בחייהם של תושבי השטחים ומשתקף בדבריהם: אב שבנו נהרג בידי חיילים נאלץ להפסיק את עבודתו בישראל לאחר שנשלל ממנו היתר העבודה ועל המשפחה נגזרו חיי עוני; אם שלא יכלה לבקר את בתה הפצועה שפונתה לבית חולים בירושלים משום שהרשויות סירבו להנפיק לה היתר כניסה; תושב עזה שאחיו נהרג כשהיה ילד, ובבגרותו איבד גם את הוריו ב"צוק איתן", ועוד ועוד.

הדבר השני שהתברר לנו היה שאמנם דברים רבים השתנו מאז הוקם בצלם, אבל העיקר נותר כשהיה: ישראל משליטה בשטחים משטר אכזרי וברוטלי של כיבוש צבאי, השולל ממיליוני אנשים מדי יום את זכויותיהם הבסיסיות. כמעט כל החלטה תלויה בהסכמה של ישראל, הבוחרת להתעלם מצרכי הפלסטינים ומסרבת לראות בהם בני אדם הזכאים בדיוק למה שזכאי לו כל אזרח ישראלי – בראש ובראשונה לחיים, אך גם לבית, למים, לפרטיות, לביטחון.

ועל כל העוולות האלה ישראל אינה משלמת כמעט מחיר. בתוך ישראל היא אינה נדרשת לתת דין וחשבון על מדיניותה – לא במישור הפלילי ולא במישור האזרחי, ומחוץ לישראל מעדיפה הקהילה הבינלאומית להימנע מפעולה אפקטיבית שתחייב אותה לשנות את מדיניותה. וכך, בהעדר מחיר מדיני, פוליטי וכלכלי משמעותי למדיניותה זו – אין בעצם לישראל שום סיבה לשנות את המציאות.

אבל למרות זאת – את המציאות המבועיטה, הבלתי נסבלת, של הכיבוש חייבים לשנות. הכיבוש אינו גזירת גורל אלא מדיניות שבה בחרו – ובחורות שוב ושוב – ממשלות ישראל. ככזה – ניתן וחובה לסיימו ולהמירו במציאות אחרת, כזו שבה יוכרו כל 14 מיליון בני האדם החיים בין הים לירדן כבני אדם שווים וחופשיים.

יעל שטיין, מנהלת אגף מחקר, בצלם

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

אביחי דה טורקמדה

“במהלך הביקור בפורטוגל נשאל ראש הממשלה בידי אחד העיתונאים ‘איזו אינקוויזיציה גרועה יותר – זו של היהודים או זו שעושים לך?’. רעייתו של נתניהו מיהרה להשיב: ‘יש בזה משוה. אני לא שוללת את השאלה. אני שמחה שאתה מבין שזו אינקוויזיציה בשבילנו’”.

(“וויינט”, 5.12)

ממשל טראמפ: החלום האמריקאי ושבר

40 מיליון אזרחים אמריקאים מקבלים סיוע תזונתי מהממשל באמצעות תלושי מזון – המיועדים למשפחות מעוטות הכנסה, לנכים שמתקיימים מקצבאות ולאוכלוסיות מוחלשות אחרות. עתה, ממשל טראמפ עשה צעד ראשון בסילוקם של כמעט 4 מיליון זכאים מהתוכנית לסיוע במזון. ‘ממשלה אמורה לפעול לטובת הכלל, אבל התלות בה אינה עולה בקנה אחד עם החלום האמריקאי’, אמר שר החקלאות, סוני פרדיו. (“ניו יורק טיימס”, 4.12)

לא רק המשך הכיבוש מעסיק את השר בנט

‘ישראל שבויה בידי ועדי השאלטרים. יש הזדמנות לשחרר את הלפיתה הזו, של הכוחות המאורגנים ששואבים את משאבי עם ישראל, ולשחרר את היצירה. אנחנו נעביר חוק איסור שביתות בגופים חיוניים ואיסור שביתות פראיות, אנחנו נשחרר את המשק ואת הכלכלה’.

(שר הביטחון נפתלי בנט, “מקור ראשון”, 9.12)

לא רק המשך הכיבוש מעסיק את ח"כ שקד

‘הכוח של ההסתדרות הוא פראי; החקיקה שמסדירה את פעולת ההסתדרות היא קיצונית ויוצאת דופן בהשוואה לעולם, בכוח הלא-פרופורציונלי שהיא מקבלת לעומת הכוח שמקבלים שאר השחקנים במשק. היא שהביאה לריכוז הכוח אצל ארגון עובדים גדול אחד. הכוח המופרז הזה מונע התייעלות במשק, ומוכיל להיעדר גמישות תעסוקתית, לעודף ניכר של כוח-אדם במקומות רבים, ולתשלומי שכר עודפים’.

(יו"ר מפלגת ימינה, השרה לשעבר איילת שקד, “גלובס”, 5.12)

אוי לבושה: מזרח ירושלים הכבושה

‘האם בתחנה הצבאית חושבים ששחרור ירושלים במלחמת ששת הימים הוא כיבוש? במיונים לתחנה שהתקיימו בשבוע שעבר קיבלו המועמדים שאלון רבו מאה שאלות בנושאי ידע כללי. שאלה מספר 60 עסקה בצילום המפורסם של דוד רובינגר, שבו נראים שלושת הצנחנים בכותל, וזכתה בניסוח מעורר תמיהה: ‘מי הצלם המפורסם שצילם את תמונת שלושת הצנחנים בכותל המערבי עם כיבוש/שחרור הכותל ביוני 1967?’.

(ערוץ 7, 5.12)

הבעיה האמיתית היא שטראמפ אוהב יותר מדי

‘נשיא ארצות הברית, דונלד טראמפ, אמר הלילה כי ישנם יהודים במדינתו ‘שלא אוהבים מספיק את ישראל’”.

(“הארץ”, 9.12)

עם הפנים לבחירות לכנסת ה-23

מזכויות אזרחיות לזכויות חברתיות

מרכיביה? תשובה מתבקשת לשאלה זו טמונה בהעלאת שיעור ההצבעה באוכלוסייה הערבית. מן הסקרים שפורסמו לאחר פיזור הכנסת ה-22 ניתן ללמוד כי אכן קיים פוטנציאל לא ממומש בקרב האזרחים הערבים. לכן, המטרה המוצהרת של המשותפת להגיע לייצוג פרלמנטרי של 15 חברי כנסת היא מציאותית.

אבל איך עושים זאת? אפשר, כמובן, להמתין להצהרותיו

הגזעניות הישנות-חדשות של בנימין נתניהו. אפשר לסמוך על ביבי שלא יפסיד הזדמנות להבליט את אופיו הגזעני.

ייתכן גם שאפילו ללא

שינוי בהנהגת הליכוד, ייצאו

לא מעט בוחרים שמאסו

בנתניהו, ובדיוק כפי שקרה בשתי מערכות הבחירות האחרונות, יעדיפו להישאר בבית ביום הבחור. זה קהל בוחרים ימני שאינו מוכן לסבול עוד את המסרים, ההתנהגות ומעשי השחיתות של נתניהו. הימנעותם של בוחרים אלה, שאינם מסוגלים להצביע עבור מפלגה אחרת, תקטין, אם תקרה, את כוחו של הליכוד ותגדיל את ייצוגן של מפלגות האופוזיציה – כולל הרשימה המשותפת. הפיאסקו של "הפגנת התמיכה במנהיג" במרכז-תל-אביב לאחר הגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה וההשתתפות הדלה עד מאוד של חברי מרכז הליכוד בישיבותיו (ערב בחירות!) הם סימנים לכך. אך קיימת דרך אחרת שאינה תלויה במה שיעשה נתניהו ובשאלה האם תומכיו יתייצבו בקלפי.

הצהרות מול מעשים

קיימת אפשרות להעצים את השפעת המשותפת ולהרחיב את קהל מצביעיה, כפי שציין ח"כ עודה באירוע לזכרו של נעם קמינר. אך עשייתה של הרשימה המשותפת אינה הולמת, לדעתי, הצהרה זו. דרישותיה של המשותפת ופעילותה הפרלמנטרית התמקדו ומתמקדות בשוויון זכויות במישור האזרחי-דמוקרטי. הדרישה לשוויון אזרחי היא הכרחית, אבל לא מספיקה.

לדעתי, המפתח לחיזוק הרשימה המשותפת ככוח פוליטי מוביל הפונה לכלל הציבור המנוצל והמקופח בישראל הוא הרחבת היריעה של מצעה ושל עשייתה – שילוב ההגנה על זכויות אזרחיות עם קידום זכויות חברתיות. חיוני שהרשימה המשותפת תבליט את פעילותה בכנסת להגנת הציבורים הרבים הנופלים קורבן לעושק ולהדרה של הקפיטליזם הישראלי.

שתי משימות מידיות ניצבות בדרך להעצמת המשותפת: מערכה להעלאת נוספת ניכרת בשכר המינימום ומאבק נחוש בתאונות העבודה ובייחוד בתאונות הקטלניות בענף הבנייה. תוספת לשכר המינימום נדרשת כאוויר לנשימה לכמיליון עובדות ועובדים שהכנסתם נמוכה, ובהם שכירות ושכירים ערבים רבים. המאבק בתאונות עבודה, מיותר לציין, הוא בעל השלכות ישירות על חייהם ועל בריאותם של עובדים ערבים רבים.

אפרים דויד

הבחירות לכנסת שיתקיימו ב-2 במאוס (ר) עמוד השער בגיליון זה) מציבות בפני הרשימה המשותפת – ובייחוד בפני ח"כ, הכוח המוביל במשותפת – אתגרים רבים. על גודל הציפיה עמד יו"ר הרשימה, ח"כ איימן עודה (חד"ש), בציניו: "נשיג 15 מושבים בכנסת, על אפס וחתמם של הגזענים". ח"כ עודה אמר את הדברים באירוע שנערך בתיאטרון יפו (10.12) לרגל פרסום אסופת המאמרים "השמאל העצמאי בישראל", ולציון חמש שנים למותו של פעיל חד"ש הוותיק ד"ר נעם קמינר.

עודה הדגיש בדיון שנערך באירוע כי האתגר העומד בפני הרשימה המשותפת הוא - "להגדיל את השפעתה, את התמיכה בה בציבורים הגדולים הנאבקים באפליה ובגזענות, בהם יוצאי אתיופיה, חרדים, אנשים עם מוגבלויות, להט"בים ומזרחים". למחרת, במליאת הכנסת, הכריז עודה כי הבחירות הקרובות יהיו שירת הברבור של ראש הממשלה בנימין נתניהו.

כוח פוליטי מאתגר ובעל משקל ציבורי

המשותפת בהובלתו של ח"כ עודה חיזקה את מעמדה ככוח הפוליטי המרכזי הנאבק לביעור האפליה ולהגנת הזכויות של המיעוט הלאומי הערבי-פלסטיני בישראל. המשותפת מאתגרת בהצלחה את המדיניות הגזענית של ממשלת נתניהו, והודות לכך גדלה הפופולריות שלה בקרב הציבור הערבי וגם בקרב הציבור היהודי הדמוקרטי.

תעיד על כך פניה של קבוצה של פעילים מרכזיים במרצ לנשיא ועידת המפלגה, השר לשעבר רן כהן, בדרישה לכנס את הוועידה. "ברצוננו להעלות להצבעה הצעת החלטה על פיה מרצ תפנה לרשימה המשותפת בהצעה להקים חזית למאבק דמוקרטי ואלקטורלי משותף. זאת התשובה המתבקשת למען עתידנו המשותף ואל מול ההסתה הפרועה של הימין נגד האזרחים הערבים ובמיוחד נגד נציגיהם בכנסת", נאמר בפניה.

לדברי הפונים: "כעת דרוש שיתוף פעולה יהודי-ערבי כדי להביא לסיום הכיבוש ולשלום צודק, להרחיב את המרחב הדמוקרטי ולבנות חברה צודקת ושוויונית. הקמת חזית אלקטורלית משותפת היא צעד הכרחי לשותפות פוליטית יהודית-ערבית".

בין החותמים על הפניה: השר לשעבר יאיר צבן, פרופ' גליה גולן, פרופ' יצחק גלנור, חבר מועצת עיריית ירושלים לשעבר פפה אללו, חברת הנהלת מרצ סוזי בכר, ד"ר שי בנימין, מרכז הפורום למאבק בכיבוש במרצ אלי ברקת, פרופ' עמירם גולדבלום, וליד ותד, אומימה חאמד, יאיר ינוב, עופר ינוב, פרופ' דן יעקובסון, נעם כשר, ד"ר אלון ליאל, פרופ' דן מיודובניק, פעיל השלום הוותיק יעקב מנור, עו"ד יפעת סולל ופרופ' דני פילק.

מימוש הפוטנציאל: כיצד?

יש מן הצדק באמירה: "עם הצלחה לא מתווכחים". אך כיצד תוכל המשותפת להגדיל את השפעתה כפי ששואפים

القائمة المشتركة הרשימה המשותפת

ירי לעבר בית ראש העיר סכנין ורצח בכפר קאסם

אלמונים ירו בלילה בין שישי לשבת (14.12) על ביתו של ראש העיר סכנין ומראשי חד"ש, ד"ר ספואת אבו ריא, והציתו את רכבו – בזמן שהוא שוהה בחו"ל. באירוע לא היו נפגעים אך נגרם נזק לרכוש. תושבים הגיעו למקום, גינו את המעשה ודרשו מהמשטרה למצות את הדין עם היורים, המהווים סכנה לכל התושבים ולנבחרי הציבור. עם אלה שהגיעו למקום היה גם ח"כ ג'אבר עסאקלה (חד"ש – הרשימה המשותפת).

באותו יום נרצח ביריות גבר בכפר קאסם. הנרצח הוא תושב העיר ג'והר אבו ג'אבר, בן 30. הרצח העלה את מספר הנרצחים בחברה הערבית ל-91 מאז תחילת השנה – כך עולה מנתוני מרכז אמאן, המרכז הערבי למאבק באלימות.

יו"ר הרשימה המשותפת ח"כ איימן עודה (חד"ש) תקף את ממשלת הימין בעקבות הירי בסכנין והרצח בכפר קאסם. לדבריו, "בעקבות המחאה נגד הפשיעה התקדמנו משמעותית אל עבר תוכנית מערכתית למיגור האלימות, אבל היא שוב נדחתה בעקבות הבחירות החוזרות". ח"כ עודה הוסיף כי "המציאות הזאת היא התוצאה של ממשלה שמעדיפה להגן על עתידו של העבריין העומד בראשה מאשר להגן על אזרחים מפני ארגוני פשיעה".

ח"כ עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת) הדגיש: "הטרור שמפעילים ארגוני פשיעה נגד אזרחים ונבחרי ציבור ערבים רק הולך וגובר. שמענו הבטחות רבות מהממשלה ומהמשטרה, אבל בפועל האלימות רק גוברת ונראה שארגוני הפשיעה לא מרגישים מאוימים כלל". הודעות גינוי פרסמו גם יו"ר ועדת המעקב העליונה, מוחמד ברכה ומזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), עאדל עאמר. "אנו עומדים לימינו של חברנו ספואת אבו ריא", הדגיש עאמר.

נציגת חד"ש בעיריית חיפה: להטמיע שוויון מגדרי בכל תחומי העיר

במהלך כנס שכותרתו "הכיסא הנכון", אשר נערך השבוע בעיריית חיפה, אמרה חברת המועצה מטעם חד"ש, שהירה שלבי, כי "צריך להטמיע שוויון מגדרי בפיתוח העירוני בכל התחומים". הכנס התקיים במטרה לגבש המלצות לתוכנית פעולה עירונית לשוויון מגדרי.

"עמדת השפעה זאת לא סיסמה", אמרה שלבי, שעתידה להתמנות לסגנית ראש העירייה במאוס 2021. "אנחנו רוצות וצריכות להיות בפוליטיקה ובתחום הכלכלה. נשים צריכות להשפיע על תהליכי קבלת החלטות ולהיאבק לשכר שוויוני. לא מספיק להיאבק במקומות ובזירות הקיימים – יש ליצור פלטפורמות חדשות שיאפשרו השפעה ושינוי, מעין מרחב עשייה של נשים". "עיר שרוצה לקדם תחום – משקיעה משאבים", הוסיפה שלבי והדגישה: "כמו שלהייטק נותנים משאבים ומורידים מיסים, כך צריך לפתח תחומים חדשים שונים יובילו, ולחבר מוסדות כלכליים, אקדמיים, חברתיים ופוליטיים לתמוך באותן יוזמות. זה לא רק מאבק על הקיים אלא גם פיתוח של החדש".

ועדת המעקב הציגה תוכנית כוללת למיגור האלימות בחברה הערבית

ועדת המעקב העליונה של הציבור הערבי הציגה בשבוע שעבר תוכנית אסטרטגית למאבק באלימות בחברה הערבית. התוכנית כוללת 14 סעיפים לצמצום האלימות, כאשר סעיף אחד בלבד מתוכם מתייחס לפעילות המשטרה. לדברי חברי הוועדה, כדי שהתוכנית תצליח על המדינה להקצות משאבים רבים.

יו"ר ועדת המעקב, מוחמד ברכה, ציין כי האלימות הגואה בחברה הערבית מחייבת התגייסות הן מצד הממסד והן בתוך החברה הערבית, שכן האחריות רובצת על כולם. "על המדינה יש אחריות כבדה מאוד, אבל אנחנו כחברה צריכים גם לבדוק את עצמנו", אמר. "הגישה של המשטרה והממשלה לא תשתנה מהר ואנחנו לא יכולים להישאר אדישים נוכח שפיכות הדמים ואירועי האלימות והרצח".

בהתכנסות הוועדה השתתפו חברי כנסת מהרשימה המשותפת, ראשי רשויות, אקדמאים ונציגי החברה האזרחית. התוכנית מבוססת על מחקר המנתח את האלימות בחברה הערבית, אותו ערכו חוקרים רבים במוסדות להשכלה גבוהה. לדברי החוקרים, הסיבות המרכזיות לאלימות הן השינוי החברתי שמתחולל בקרב הציבור הערבי וההזנחה מצד ממשלות ישראל לדורותיהן. אלה קיבלו ביטוי במצוקה כלכלית וחברתית, במחסור במשאבים ובתשתיות ובחדירת גורמי פשיעה.

מחברי התוכנית הקדישו פרק לפעילות במתנ"סים ולזו של אגפי החינוך ביישובים הערביים, ולחזיון הקשר עם בני הנוער בקהילה. סעיף נוסף הוא תיאום הפעילות של ועדות הסולחה והוועדים המקומיים, הפעילים במישור החברתי ביישובים הערביים ודואגים להגיע להסדרים בין חמולות. בנוסף עלתה דרישה להגברת המודעות לאלימות בקרב אנשי החינוך והמורים ביישובים הערביים, כולל סדנאות למורים בכל יישוב. התוכנית מתייחסת גם לתפקיד אנשי הדת בכל יישוב. יצוין שהתוכנית אמנם מציגה קווים כלליים למאבק באלימות, אך בוועדת המעקב ובוועד ראשי הרשויות ציינו כי השלב הבא הוא הכנת תוכניות פרטניות לכל יישוב לפי צרכיו.

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

בדמדומי שלטונו נתניהו מהדק יחסים עם בולסונרו מה מסתתר מאחורי קשרי ישראל-ברזיל

— מי שיברך את ישראל יבורך. כל חברי הקונגרס שנמצאים כאן הצביעו בעד חיזוק הקשרים עם ישראל בפרלמנט בברזיליה. כעת הקשר של שתי המדינות יהיה הרבה יותר קרוב", אמר בולסונרו בהתנחלות.

ביקור בולסונרו הבן הוא ביטוי נוסף להידוק הקשרים של ממשלת ישראל הימנית עם אחד החשוכים שבמשטרים בעולם. אך זו ידידות שההון הישראלי יוצא ממנה נשכר: ישראל מעוניינת להמשיך ולמכור נשק לברזיל. יו"ר ועדת

בנו של נשיא ברזיל, חבר הסנאט אדוארדו בולסונרו, פתח השבוע במערב ירושלים (15.12) משרד רשמי של לשכת הסחר של ארצו. המשרד יפעל בפארק תעשיות ההיי-טק בהר חוצבים אך לא ייחשב נציגות דיפלומטית. זאת אף על פי שהסוכנות לקידום הסחר וההשקעות בברזיל היא גוף הפועל בחסות משרד החוץ במדינה.

פתיחת המשרד היא צעד ראשון וחשוב מצידה של המדינה הדרום אמריקאית, אשר יחסיה עם ישראל התהדקו מאז עלה לשלטון הנשיא הימני הקיצוני ז'איר בולסונרו. נשיא ברזיל הבטיח במהלך מערכת הבחירות להעביר את שגרירות ארצו לירושלים, אך טרם מימש את כוונותיו. לפני שבועיים, בעת השקת מפלגתו הימנית הקיצונית החדשה: "הברית למען ברזיל", הבטיח הנשיא כי בקרוב תעבור השגרירות מתל-אביב לירושלים והוסיף לעניין את אלוהים. "נגיע ליעד. זהו צעד סמלי, אך יש לו חשיבות גדולה עבור כל אלה המאמינים באל" הצהיר. יצוין שהמפלגה החדשה היא הרביעית שבולסונרו מייסד.

החוץ והביטחון הזמנית, הרמטכ"ל לשעבר גבי אשכנזי (כחול לבן), נפגש במהלך הביקור עם משלחת של ועדת החוץ והביטחון של בית הנבחרים הברזילאי. בראש המשלחת עמד יו"ר הוועדה... אדוארדו בולסונרו, כמובן.

ח"כ אשכנזי (נכון להיום באופוזיציה) בירך על שיתוף הפעולה הצבאי בין המדינות ועל פתיחתו הצפויה של משרד הסחר הברזילאי בירושלים. הרמטכ"ל לשעבר אשכנזי אמר למקביליו הברזילאים כי שיתוף הפעולה, וקודם כל זה הצבאי, "יימשך ללא קשר למציאות הפוליטית בישראל".

נ"ע

ומי לא הוזמן לאירועים? שגריר ברזיל בישראל

לאירוע פתיחת המשרד הברזילאי הגיע ראש הממשלה. ומי לא הגיע? שגריר ברזיל בישראל, פאולו סזאר דה וסקונסלוס. השגריר, איש משרד החוץ בארצו, הגיע לארץ לפני כשנתיים ואמור לסיים את תפקידו בעוד כשנתיים. אך בצעד ניכר שאין הוא מקבל את מדיניות ארצו כלפי ישראל כפי שמכתוב אותה הנשיא בולסונרו. בצעד תגובה השגריר גם לא הוזמן לארוחה בהתנחלות פסגות.

על פי עיתוני סאו פאולו, בולסונרו יחליף בקרוב את שגריר ארצו באיש צבא, הגנרל בדימוס פאולו דה נאפוליס, לשעבר הנספח הצבאי בשגרירות בתל-אביב. דה נאפוליס פשט את מדיו במאוס 2017. כעבור חודש הוא כבר מונה לנציגה של התעשייה האווירית הישראלית בברזיל. לתעשייה האווירית ולאבטי עסקים פורחים בברזיל, ושתי החברות אף הקימו בה מפעלים ביטחוניים בבעלותן.

בולסונרו הבן, שביקר בישראל כעשרה ימים במסגרת משלחת דיפלומטית, התייחס גם לכתבי האישום שהוגשו נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו: "אני מחבב את נתניהו. כשאתה פוליטיקאי, קל מאוד להגיד שאתה עושה משהו שגוי. צריך להמתין למשפט, במצב הנוכחי — הכל ספקולציות".

בולסונרו הבן ומשלחתו ביקרו גם באחת ההתנחלויות בשטחים הכבושים: היקב פסגות, שהוקם באדמות שנשדדו מתושבים פלסטינים. ממשרד החוץ בירושלים מסרו כי "מדובר במקרה נדיר של משלחת רשמית

מחו"ל המקיימת ארוחה רשמית בשטחי יהודה ושומרון. בארוחת הערב השתתפו גם ראש מועצת בנימין ישראל גנץ, מזכירת הכנסת ירדנה מלר ומנכ"ל יקב פסגות יעקב ברג".

לדברי המשרד "האירוח הרשמי התקיים בין היתר כתשובה להחלטת בית הדין האירופי" בדבר סימון המוצרים המיוצרים בהתנחלויות שבשטחים הפלסטיניים הכבושים. "בתנ"ך כתוב

מהלך הרסני לשלום

ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש - הרשימה המשותפת) גינתה את כוונת בולסונרו להעביר את שגרירות ברזיל לירושלים, וטענה כי זהו מהלך הרסני לשלום.

לדבריה, "העברת השגרירות תהיה מהלך הרסני לשלום. אך שום מהלך כזה לא ישנה את העובדה שהכיבוש הוא פשע, ושהבירה הלגיטימית של המדינה הפלסטינית שתקום היא ירושלים המזרחית". עוד הוסיפה כי "נשיא ברזיל ז'איר בולסונרו, בדומה לראש הממשלה בנימין נתניהו ולנשיא ארצות הברית דונלד טראמפ, הוא מנהיג ימני קיצוני שמתייחס למדינתו כאל עסק משפחתי".

חמש הערות על תבוסת הלייבור בבחירות בבריטניה צריך להישאר אופטימיים למרות ההפסד

למדינה להמשיך הלאה מהמחלוקת המשתקת. לעומתו, הלייבור נאלצה, בליט ברירה, לאחוז במקל בשתי קצותיו ולהציע משאל עם שני. עמדה זו הוצדקה בנטישה גדולה של תומכי ההישארות באיחוד, המתגוררים בערים הגדולות, כל עוד הלייבור תמכו ביציאה. אבל את

תומכי הברקסיט, עמדה זו לא הייתה מסוגלת לכבוש. מרבית אזורי הבחירה בבריטניה הצביעו ב-2016 לעזיבה של האיחוד, והם הצביעו הפעם לשמרנים שהבטיחו עזיבה מהירה של האיחוד. הרוב המכריע בקרב 59 המושבים שהלייבור הפסידה היו באזורי בחירה שתמכו בברקסיט. רבים מהם מעוזים ותיקים של העובדים התעשייתיים לשעבר בצפון אנגליה – מה שכונה החומה האדומה של הלייבור. אם כן – הברקסיט שבר את החומה האדומה.

4) השמאל עדיין שולט בלייבור. עבודת העומק של קורבין ובעלי בריתו בתוך המפלגה השאירה בסיס חזק של תמיכה סוציאליסטית בלייבור. מזכירות

הלייבור מוחזקת בידי בעלי ברית של קורבין, וכך גם רבים מהסניפים. לכן קיים סיכוי רב שמי שתירש את קורבין תהיה נציגה של השמאל במפלגה. בימים האחרונים מתגבשת בשמאל הסכמה סביב רבקה לונג ביילי, בת בריתו הפוליטית של ג'ון מקדונל, ומי ששימשה שרה לפיתוח עסקים בקבינט הצללים.

5) קורבין לא התמודד כראוי עם המתקפות עליו. מנהיג אחר אולי יצליח בכך. התקשורת הבריטית, בתמיכה לא מועטה של הממסד היהודי ושל ישראל, עשתה כל שביכולתה לצייר את קורבין, איש שמאל וצדק, כאנטישמי וכסכנה ליהודים. המתקפה המתואמת דרדרה את מעמדו הפוליטיקאי הכי פחות פופולארי בפוליטיקה העכשווית. המתקפה של התקשורת המייצגת את בעלי ההון הייתה בוטה וחריפה – אבל קורבין לא ידע להתגונן כמו שצריך וגם לא ידע לתקוף בחזרה. מנהיג אחר, מפוכח יותר ובעל פחות מטען היסטורי שמפחיד את הלייבור הבריטי, יידע לצפות מראש את המתקפות ולהתמודד איתן כראוי.

נמרוד פלשנבר

1.8 מיליון מפגינים ברחבי צרפת

1.8 מיליון מפגינים נרשמו בהפגנות שנערכו בצרפת ביום שלישי האחרון (17.12) במסגרת השביתה הכללית שהכריזו כל האיגודים המקצועיים נגד הרפורמה הניאו-ליברלית בפנסיה. המחאה נערכה יממה לאחר שראש נציבות הפנסיות בממשלת צרפת, ז'אן-פול דלבו, התפטר בעקבות דיווחים בכלי התקשורת המקומיים על שלא הצהיר בפומבי על תפקידים אחרים שמילא בשכר במקביל לתפקידו בממשלה.

השמאל נחל כישלון גדול בבחירות שנערכו בשבוע שעבר בבריטניה. כישלון משפיל. הממסד הניאו ליברלי הגלובאלי כבר יוצא בהכרזות – מוטעות – כי העם דחה את התפיסה הרדיקלית של הלייבור. הכישלון הוא מכה מורלית חמורה.

אין ספק כי יידרש זמן להתנער מהעצב ומהפיתוי ההתיימשך אחר מפלה כזו. אבל השמאל וציבור העובדים לא יכול להרשות לעצמו להתיימשך – לא בבריטניה ולא בשאר העולם.

מפלגת הלייבור הציגה בבחירות את המצע הרדיקלי ביותר של מפלגה מרכזית בעשור האחרון – ואיבדה עשרות מושבים בפרלמנט, כולל מושבים רבים שבהם היא החזיקה מאז שנות השלושים. ואילו המפלגה השמרנית זכתה ברוב גדול ובשליטה חסרת עוררין בפרלמנט הבריטי בחמש השנים הקרובות. ג'רמי קורבין, מנהיג השמאל שהוביל את התנופה הגדולה בלייבור בארבע השנים האחרונות, ושעורר תקווה בשמאל ברחבי העולם, נאלץ לפנות את מקומו.

אבל גם לאחר תבוסה קשה כל כך, יש עדיין כמה סיבות לאופטימיות. הנה חמש הערות מדוע ההפסד הזה לא צריך לייאש:

1) הלייבור לא דחה את המצע הרדיקלי של הלייבור. לפי כל סקרי דעת הקהל דרישות הלייבור, לרבות השקעה מאסיבית בשירותים חברתיים; הלאמה מחדש של שירות הדואר, חברות הרכבות ורשת המים; קיצור שבוע העבודה; והספקת אינטרנט מהיר בחינם לכולם – כולן פופולאריים ביותר. המסר לפיו הלייבור תגן על שירות הבריאות הציבורי מפני ההפרטות שג'ונסון מתכנן בשיתוף פעולה עם טראמפ – חלחל לציבור. ב-2017, בבחירות בהן שאלת הברקסיט לא עמדה במוקד, ובהן המצע של הלייבור היה רדיקלי וסוציאליסטי לא פחות – ההצלחה בבחירות הייתה גדולה, וכיבוש השלטון היה קרוב. ב-2017 הלייבור זכה ב-40 אחוזים מהקולות, לעומת 32 אחוזים בלבד בבחירות האחרונות.

2) הצעירים עם השמאל. התוצאות ברורות מאוד: בקרב בני 18-24 התמיכה בלייבור עומדת על 57%. התמיכה בקרב בני 35-44 היא 45%, לעומת 30% לשמרנים. מגמה זו ניכרת מאז עלייתו של קורבין. הצעירים שגדלו לתוך המשבר הכלכלי של 2008, או ילידי שנות ה-80 שהתבגרו בצלו, הדור הצעיר שתופס את חומרת משבר האקלים – אלה מבינים שהייבום לשנות את השיטה. נתונים דומים נמצאו גם בארה"ב ובמקומות אחרים בעולם. האסטרטגיה של השמאל חייבת לענות על השאלה – איך משכנעים את ההורים שלהם להיות סוציאליסטים?

3) בסופו של דבר, הבחירות היו על הברקסיט. התקשורת הבריטית ובוריס ג'ונסון הגדירו אותן כבחירות הברקסיט. ג'ונסון הבטיח באופן עקבי שהוא יגמור עם הברקסיט ויאפשר

ג'רמי קורבין ביום הבחירות (צילום: מורנינג סטאר)

מסיק אסור

סלימה נהגה להסתנן עם שכנותיה, יוצאות הכפר שגורשו ממנו, למסוק זיתים במטעים האסורים. לאחר יום תמים של מסיק אספו את הזיתים אל תוך שקים גדולים שנשאו על ראשיהן. גם היא הייתה צריכה לשאת שק על הראש. נזכרה שאחת מהן שרה שירים של ימי המסיק והאסיף.

יום אחד פרץ אל המטע משום מקום הפקח על סוסו והסתובב סביב הנשים הגונבות, על פי תפיסתו, זיתים מאדמתן הן. "מי אתן? מה אתן עושות כאן? אתן יודעות שאסור!" אישה גדולה אחת יצאה נגדו, "בשם אללה, ח'נאג'ה, קצת זיתים בשביל הילדים, פעם אחרונה." "אסור! איפה הקניא, תעודות הזהות שלכן?" הנשים הציגו את תעודות הזהות, חוץ מסלימה, לא הייתה לה תעודת זהות. "לא איתי, בבית." "אם אין לך, את באה איתנו." סלימה ניסתה למחות: "לאן? אי אפשר! תן לי להגיד לאבא שלי!" והוא בשלו: "איפה אבא שלך? למה בכלל הוא נותן לך לצאת? מאין את?" "מזתוניא." "יעני, לא מהכפר הזה?" "לא!" "אז למה את באה הנה?" "באה לעזור להן, כבר לא נשארו להן זיתים." "את באה איתי, לכי ליד." "בבקשה, יא ח'נאג'ה," צעקה אישה אחת, "היא פשוט ליוותה אותנו, אין לה יד ורגל בזה, תעזוב אותה, אלוהים ישיב לך כגמולך." "אתן תלמדו לקח עכשיו, האדמה הזאת, אסור לכן להיכנס אליה," אמר והוסיף בצרחה מחרישת אזניים, "יאללה, תתחילי ללכת." סלימה ברחה, והוא רדף אחריה על הסוס ותפס אותה בשיער. "אם אין לך הנייה, את צריכה לבוא איתי." הנשים התכנסו סביבה, ואחת מהן צעדה קדימה לעברו. "אני מוכנה לנשק את כפות רגליך, ח'נאג'ה, תעזוב אותה, אבא שלה ישתגע מדאגה." והוא על הסוס ממשיך במסע החינוך שלו: "אם הוא ישתגע מדאגה, למה הוא בכלל מרשה לה לצאת?"

תוך כדי חילופי הצעקות הופיעו שני בחורים בני הכפר הנטוש, שעסקו באיסוף חפצים מן הבתים שהמשפחות נאלצו לעזוב. כשראו את הפקח, התחבאו, אך משהבינו כי סלימה עלולה להיעצר, התקרבו לאט אל החבורה. "אסור להתקרב! תעצרו!" צעק לעברם הפקח. לפתע הופיע עוד מישהו, צעיר יהודי מאחד היישובים בסביבה; מיד הכריז שהוא מוכן לירות והגביר את המתח, את הכעס והפחד. אחד הבחורים אזר עוז, התקרב אל הפקח ודרש ממנו להניח לנשים. "את הבחורה הזאת אני לוקח איתי, ואתם – תסתלקו," התעקש הפקח. "עזוב אותה!" צעק לעברו הבחור.

מְרִנָּה סאלם יפה התואר, הבחור השני, שהתבונן בכל זה מן הצד, משך את תשומת ליבה של סלימה. מה הוא עושה כאן? תמהה, הרי הוא נחשב מסתנן. כמו רבים אחרים, הוא שב וחצה את הגבול לאחר הבריחה הגדולה וחזר אל הכפר.

ספרות בעידן הגלובלי

בחנות הספרים "המגדלור" (מקווה ישראל 18, ת"א) יתקיים ביום חמישי (18.12) בשעה 20:00 דיון על הספרות הישראלית והפלסטינית בעת הגלובליזציה, לכבוד צאת ספרו של ד"ר כפיר כהן לוסטיג בנושא. בדיון ישתתפו: שמעון אדף, אסף גברון, איילת גונדר גושן, איאד ברגותי והמחבר. במרכז הדיון: כיצד מתנה הקפיטליזם את צורת הכתיבה הספרותית, וכיצד מעצב הסדר החברתי הניאו-ליברלי את המחשבה הפוליטית של הרומן.

אין לו תעודת זהות! משוגע! למה הוא בא הנה? "חזור! חזור!" צעק הפקח לעבר מְרִנָּה סאלם, שהתחיל להתרחק. באותו רגע הרים הצעיר היהודי שבא מאוחר את הרובה וירה. הירייה הבהילה אפילו את הפקח. "מה אתה עושה? מי ביקש ממך לירות?" מהומת אלוהים פרצה במקום ובתוך ההמולה והצעקות ומנוסת הנשים הפקח צעק לעברו: "נשים, תסתלקו! בלי רעש!"

סלימה ברחה דרך ההר, לבד, ליבה פעם בחוזקה מרוב פחד. היא קיוותה לפגוש מישהו מבני זתוניא. פתאום ראתה את מְרִנָּה רץ ומתנשף כמעט באפיסת כוחות. הבחור בקושי עמד על רגליו, פניו היו מכוסות דם. סיפר לה שהבחור האחר מותָעַב אל-מְנוּזֵל זרק על הפקח אבן שפגעה בראשו ופצעה אותו, ודם רב זב. ואז הם ברחו כל עוד נפשם בם. תוך כדי בריחה הוא מעד על סלע בולט ועיקם את רגלו. "בטוח כל הצבא רודף אחרינו, אלוהים יודע מה יעשו עכשיו למוֹתָעַב," אמר בדאגה. היא ריחמה עליו, ריחמה גם על עצמה, פחדה מהצבא ופחדה מתגובת אביה. "מה לך ולנשים האלה, הן פליטות," בוודאי יאמר לה, "הן מסכנות, אין להן אדמה ולא אוכל, וכל החפצים שלהן זרוקים שם נטושים, אלוהים יעזור להן." "רוצה לעזור? בבקשה! אבל בדרך שלא תזיק לך. חוץ מזה, הכול כאן מטורף, הם מסוגלים מחר לזרוק את כולנו מעבר לגבול," יזהיר אביה.

מְרִנָּה מציירו נתקף מרה שחורה. הם בוודאי יפשוטו על העיירה, לא ישתקו על זה שהוא וחבריו שמו לצחוק את הפקח. "איך העזת לבוא הנה? אתה הרי מסתנן, אין לך תעודת זהות. הם מסוגלים לזרוק אותך ואת כולם איתך," אמרה סלימה. הוא לא השיב. שניהם היו עייפים ומתוחים והתיישבו לנוח על השביל בשדה הפתוח. "יש לך שם יפה, מְרִנָּה, שב הביתה, זה הדבר הכי יפה, לשוב הביתה, למקום בטוח. בלי יהודים ובלי בעיות," אמרה. עד אז לא חשב אף פעם על משמעות שמו. הוא המשיך בנושא של פשר השמות: "ואת, סלימה, אֶנְשָׁאלָלָה תחזרי הביתה סלימה – שלמה – וללא פגע, כשמך."

עודה בשאראת

מתוך הספר "דוניא" שראה אור לאחרונה בהוצאת "עם עובד". תרגום: מיכל סלע, עורך: משה רון

'הפליט המטורף' בגדה השמאלית

הבמה לתיאטרון אפריקאי-ישראלי תציג ביום רביעי השבוע (18.12) בשעה 20:30 בגדה השמאלית את המחזה המקורי החדש "הפליט המטורף".

הקומדיה מספרת על פליט – בן דמותו של המחזאי המחפש עבודה ומגיע לחברת כוח אדם. ממפגש זה מתגלגלת קומדיה של טעויות.

"זה מחזה קומי על ניצול ועושיק. היחס ההיררכי הצפוי בין מנצל למנוצל מקבל בהצגה תפנית דרמטית", נמסר. ההצגה מלווה בהופעה מוסיקלית.

את המחזה כתב יאסר עבדאללה, מבקש מקלט מדארפור. תרגום מערבית, עיבוד ובימוי: יאפא שוסטר; מוזיקה מקורית: רדואן עות'מאן; עיצוב: הודי בן עמי; תאורה: דני ז'רז'בסקי; שחקנים: אלעד קונפנינו, יאסר עבדאללה, יאפא שוסטר, נור-אלדין מוחמד, עלמוורק איילה ונתיבה כפתורי.

זעקת אבו כביר

פי שתיים. למעשה, בעלות תוכנית ההפרטה היה יכול לאפשר העסקה ישירה בכל רחבי העיר בהתאם לתקן שנקבע כחוק", מסרו יוזמי המחאה.

אוניברסיטה לכיבוש

המשטרה עושה שימוש בבנייני האוניברסיטה העברית בהר הצופים לפעילות דיכוי של תושביה הפלסטינים בשכונת עיסאווייה. כך חשף ארגון האקדמאים מן השמאל "אקדמיה לשוויון". בתמונה שצילמו פעילי "אקדמיה לשוויון" נראים בכיורור שני שוטרים במדים על גג בניין ע"ש יצחק רבין למדעי היהדות בקמפוס הר הצופים לצד משקפת גדולה ומצלמת וידאו המוצבות על חצובות ומופנות לכיוון מרכז שכונת עיסאווייה השכנה.

בפנייה לראשי האוניברסיטה ציינו חברי "אקדמיה לשוויון": "מזה חצי שנה סובלים תושבי ותושבות עיסאווייה בירושלים מאלימות משטרתית בלתי פוסקת. ככל שמתבהרים הפרטים עולים יותר ויותר סימני שאלה לגבי מהותה ונחיצותה של פעילות המשטרה האינטנסיבית בשכונה. "כיצד יוכלו תושבי השכונה לראות באוניברסיטה שכנה טובה כאשר גגות בנייניה משמשים עמדות תצפית המופנות נגד קהילתם?"; שאלו.

יצוין שבעקבות פניית "אקדמיה לשוויון" להנהלת האוניברסיטה העברית בנושא, אישר רקטור האוניברסיטה, פרופ' ברק מדינה, שאכן נערכת פעילות משטרתית בקמפוס. לדבריו, הפעילות נערכת בתיאום עם אגף הביטחון של האוניברסיטה, ונועדה לסכל "פעילות פלילית".

השלטים שמאחוריהם ניצבו הכיסאות הריקים של נציגי משרד הבינוי והשיכון ושל עיריית תל אביב בדיון שנערך בכנסת (צילום: שיחה מקומית)

מפגש בהשתתפות תושבי שכונת אבו כביר שבדרום תל-אביב נערך במשכן הכנסת ביום שני (16.12), ביוזמת חברי הכנסת עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת), אילן גילאון (מרצ) ומיכאל ביטון (כחול לבן). עיריית תל אביב-יפו מאיימת לפנות את תושבי השכונה הוותיקים מבתיהם. היא מציעה "הסכם פשרה" במסגרתו יפוננו הבתים עד סוף החודש וייתן למפונים פיצוי של כ-100 אלף שקל – סכום שאינו מספיק לרכישת דירה חלופית.

ח"כ כסיף אמר בדיון: "הלב נקרע למשמע תושבי השכונה. אחד מספר שאינו יכול להבטיח קורת גג לילדיו. אחר מספר שהוא חולה סופני, ומבקש רק לא למות ברחוב. הדרישה של 20 המשפחות היא צנועה – דירה תמורת דירה. זו זכות אדם בסיסית, וזכותם מתוקף מגוריהם שם מזה עשרות שנים. אם ראש העירייה רון חולדאי לא יתעורר היום, כבר החורף יזרקו לרחוב משפחות קשות יום, קשישים, נכים וילדים".

מחאת המטאטא

הפגנה בעקבות הפרטת שירותי טיאוט הרחובות ופיטורי 250 עובדים התקיימה ביום שני השבוע (16.12) מול בית ראש העיר משה ליאון. המפגינים דרשו לעצור את ההפרטה ולהעסיק את העובדים בהעסקה ישירה. סניף חד"ש בירושלים, הנמנה עם יוזמי המחאה, קרא להצטרף להפגנה. עבודתם של 250 עובדי טיאוט ונהגים עתידה להסתיים בסוף החודש בעקבות יישום תוכנית הפרטה באגף התברואה. את העובדים הקבועים יחליפו כ-600 עובדי קבלן שיזכו במינימום תנאי ההעסקה המותרים בחוק, ואנחנו כתושבים נאלץ לקבל שירות של קבלן שמחויב לשורת הרווח ולא לאינטרס הציבורי, בעלות פי ארבע גבוהה יותר מהכסף שהושקע בטיאוט עד היום, על אף שמספר העובדים יגדל רק

מק"י - סניף תל אביב

אירוע חגיגי לכבוד

100 שנה למפלגה

בהשתתפות תמר גוז'נסקי ומוחמד ברכה; פתוח לקהל הרחב
יום שלישי, 24 בדצמבר, 20:00, אחד העם 70, ת"א

מק"י - הוועד המרכזי

חד"ש - המזכירות הארצית

מושב מ'שותף בנושא הבחירות לכנסת

יום רביעי, 18 בדצמבר, 18:00, אולמי עוואדיה, שפרעם

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

הסרט האחרון - דניס הופר

1971, ארה"ב (אנגלית וספרדית)

מוצ"ש, 21 בדצמבר, 20:00, אחד העם 70, ת"א